

BUDOWA HASEŁ

ach
A·chil·les
a·chil·le·so·wy
-a·cja
a·con·to
-ac·two
acz
-acz
-acz·ka
acz·kol·wiek
ad
A.D.
-a·da
ad acta

maś·la·ny
mat 1: brak połysku
mat
mat 2: ruch kończący grę w szachy
mat
mat 3: stopień w marynarce wojennej
mat
ma·ta

au cou·rant [o kurã]
bon ton [bõ tõ]
na·zizm [nãzizm, nãz·izm]
zmarz·nąć [zmar·znąć]

Porządek haseł: alfabetyczny, typu „litera po literze”. Znaki nieliterowe, np. odstęp, łącznik, apostrof, są ignorowane. Duże litery są traktowane tak samo jak małe, a litery obce tak samo jak polskie, a więc tak, jakby nie miały swoistych dla siebie akcentów. **Zalecane punkty podziału** oznaczone są za pomocą małych kropek, zob. szczegóły na str. XXIX–XXX.

Jeśli jakiś wyraz nie jest hasłem słownika, nie znaczy to, że nie ma go w słowniku. Zob. **Jak znaleźć wyraz?** — str. XIX.

Hasła homonimiczne poprzedzone są szarym pasem z numerem homonimu i krótkim objaśnieniem. Jako homonimy traktuje się wyrazy o różnym pochodzeniu. Niektóre długie artykuły hasłowe dla przejrzystości zostały też podzielone pomiędzy hasła homonimiczne, mimo że ich znaczenia mają wspólne źródło.

Wymowa: podana w uproszczonej transkrypcji ortograficznej, z uwzględnieniem kilku dodatkowych znaków. Samogłoska akcentowana jest jednocześnie podkreślona i pogrubiona. Zob. szczegóły na str. LV.

au-tor, D-ra, Ms-rze, lm M-rzy. **1 Autor** dzieła literackiego, filozoficznego, artystycznego itp. to jego twórca. *...anonimowy autor tych wierszy... Autorem zdjęć jest młody fotografik.* ◇ **au-tor-ski**, -scy. *...ochrona praw autorskich.* ◇◇ **au-tor-sko**. *Redagował je sprawnie i nadzwyczaj pomysłowo, wspierany autorsko przez grono przyjaciół... Słabą autorsko sztukę ratuje gra aktorów.* ◇ **au-tor-ka**, D-ki, C-ce, lm D-rek. *...autorka scenariusza.*

pięt-na-ście, MB mos -stu, DCM-stu, N-sto-ma lub -stu. **Piętnaście** to liczba 15. *W klasie powinno być nie więcej niż piętnaście osób... Po piętnastu minutach uciekli w popłochu.* ◇ **pięt-na-ście-ro**, D-ścior-ga, CMs-ścior-gu, N-ścior-giem. *Mieszkało ich w tej klitce piętnaścioro.*

prze-rdze-wieć, -wie-je. Jeśli przedmiot zrobiony z metalu **przerdzewiał**, to zardzewiał głęboko, czasem tak, że powstała w nim dziura. *Zamek do wygodki przerdzewiał i drzwi zamykano na haczyk.* ◇ **prze-rdze-wia-ły**, -li. *Podobno jest szansa na wymianę przerdzewiałych instalacji.*

dać, da, da-dzą — **da-wać**, -je, -waj. **1** Jeśli **dałiśmy** komuś rzecz, którą mieliśmy, to przekazaliśmy mu ją, aby należała do niego. *Na imieniny ojciec dał mi encyklopedię... Gmina nie może tego gruntu dać szkole, musi go wystawić na przetarg... Ksiądz dziekan dał każdemu po kawałku opłatka.*

prze-rzu-cić, -ci, -cę, -rzuć — **prze-rzu-cać**, -ca. **1** Jeśli **przerzuciliśmy** jakieś rzeczy z miejsca na miejsce lub ponad jakąś przeszkodą, to rzuciliśmy je tam. *Sklepowa przerzuca stękając bochny chleba ze skrzynek na półkę... Ktoś wczoraj przerzucił paczki przez mur.*

szcze-kać, -ka — **szczek-nać**, -nie. **1** Kiedy pies **szczeka**, to wydaje krótkie, urywane dźwięki. *Czarny kundel zastąpił nam drogę, szczekając zajadle... Bryś szczeknął groźnie na obcych.*

Podhasła derywowane: po znaku ◇ przytacza się niektóre wyrazy pochodne od wyrazów hasłowych. Nie podaje się przy nich definicji, gdyż ta wynika w oczywisty sposób z definicji wyrazu podstawowego. Podhasła utworzone bezpośrednio od wyrazu hasłowego poprzedzone są jednym rombem, a podhasła pochodne od innych podhasła poprzedzone są dwoma rombami. Zob. szczegóły na str. XVII–XVIII.

Drugi człon pary aspektowej: innego rodzaju podhasło, podawane przy hasle czasownikowym używanym w tym samym znaczeniu w obu aspektach: dokonanym i niedokonanym. Definicja zawiera zwykle formę pierwszego członu pary, czyli wyrazu hasłowego, chyba że w danym znaczeniu drugi człon pary jest częstszy. W przykładach występują często formy obu aspektów. Zob. szczegóły na str. XVIII.

jazz [dżez], D·zu, Ms·zie, rzadziej **dżez**, D·zu, Ms·zie.

jeś-li lub **je·że-li**. Słowo **jeżeli** jest nieco bardziej książkowe.

ful, D·la, lm M·le, D·li lub ·łów. W znaczeniach 2 i 3 pisane też **full**.

wy·zięb·nać, ·nie, ·to, ·ziąb·łem lub ·zięb·ną·łem. Jeśli coś **wyziębło**, to straciło ciepło i stało się bardzo zimne. *Jedzenie już wyziębło... Budynek wyziębł w czasie mrozów.* ◇ **wy·zięb·ły**, ·li lub **wy·zięb·nię·ty**, ·ci.

od·sprze·dać, ·da, ·da·dzą, rzadziej **od·prze·dać**, ·da, ·da·dzą — **od·sprze·da·wać**, ·je, ·waj, rzadziej **od·prze·da·wać**, ·je, ·waj.

mok·nąć, *mok·nie, mok·to, mókł*, rzadziej *mok·nął*. Jeśli jakaś osoba lub rzecz **moknie**, to staje się mokra, gdyż pada na nią deszcz. *Nie lubię w czasie deszczu moknąć na przystanku... Nie zebrane siano moknie na polu.*

ge·pard, D·da, Ms·dzie, lm M·dy. **Gepard** to zwierzę drapieżne, podobne do kota, ale dużo większe, o żółtej sierści w drobne, czarne cętki. Gepardy mają małą głowę, smukłe, giętkie ciało i potrafią bardzo szybko biegać. Żyją w Afryce i Azji. ◇ **ge·par·dzi·ca**, D·cy, lm M·ce.

po·śpiesz·ny, ·ni lub **po·spiesz·ny**, ·ni. 1 **Pośpieszne** czynności są wykonywane szybko z powodu małej ilości czasu. *Po dwóch godzinach pośpiesznego marszu wojsko dotarło do rzeki...pośpieszny wyjazd.* ◇ **po·śpiesz·nie**, ·niej lub **po·spiesz·nie**, ·niej. *Dopijali pośpiesznie kawę, parząc sobie usta... Ustawę przygotowano zbyt pośpiesznie, dlatego pełna jest błędów.*

mów·ca, D·cy, lm M·cy. **Mówca** to ktoś, kto wygłasza przemówienia lub zabiera głos na jakimś zebraniu, kongresie itp. *Jest dobrym mówcą, wyczuwa nastrój tłumu...sławni mówcy rzymscy.* ◇ **mów·czy·ni**, D·ni, B·nię, lm M·nie, D·czyń. *Mówczynie porwała słuchaczy.*

o·szwa·bić, ·bi, ·bę — **o·szwa·biać**, ·bia. Jeśli ktoś **oszwabił** kogoś, to go oszukał. Słowo potoczne. *Ha! — pomyślała sobie — najwyżej mnie na zapłacie oszwabia.*

Wariant hasła lub podhasła. Słowo „rzadziej” przed wariantem oznacza, że liczba jego wystąpień w korpusie jest co najmniej dwukrotnie niższa od liczby wystąpień formy podstawowej.

Formy fleksyjne lub ich zakończenia: podawane po wyrazie hasłowym, po podhasłach, a także po wariantach wyrazu hasłowego i podhasła. Przytaczane są tylko wówczas, gdy nie wynikają z przyjętych w słowniku reguł tworzenia form. Słowo „rzadziej” przed jedną z obocznych form oznacza, że liczba jej wystąpień w korpusie jest co najmniej dwukrotnie niższa od liczby wystąpień drugiej formy. Zob. szczegóły na str. XLVII–LV.

Zalecane punkty podziału: oznaczone w hasłach, podhasłach, ich wariantach, a także w formach fleksyjnych za pomocą małych kropek. Zob. szczegóły na str. XXIX–XXX

am-fi-bia, D-*bii*, Im M-*bie*, D-*bii*. **Amfibia** to 1 pojazd na kołach lub gąsienicach, który może się poruszać po lądzie i w wodzie. 2 samolot, który może lądować na wodzie i startować z wody.

la-ta-wiec, D-*taw-ca*, Im M-*taw-ce*. 1 **Latawiec** to 1.1 zabawka z papieru, plastiku lub cienkiego materiału rozciągniętego na lekkich listewkach, najczęściej mająca kształt rombu, umocowana na sznurku i unoszona w powietrzu przez wiatr. *Chodziłem na łąki puszczać latawca.* 1.2 prosta, lekka konstrukcja unoszona przez wiatr w powietrzu, wykorzystywana do różnych prac i badań, np. w meteorologii.

2 **Latawcem** nazywamy osobę, która nie potrafi długo przebywać w jednym miejscu. Słowo potoczne i żartobliwe. *Miły chłopak, tylko straszny latawiec.*

o-ko... 10 Słowa **oko** używamy następująco, mając na myśli czyjs sposób oceniania rzeczy. 10.1 Jeśli coś jest widziane czyimś **okiem** lub czyimiś **oczami**, to... 10.2 Jeśli ktoś jest jakiś **w** czyichś **oczach**, to... 10.3 Jeśli oceniamy coś **na oko**, to... 10.4 Jeśli oceniamy coś **na pierwszy rzut oka**, to... 10.5 Jeśli ktoś patrzy, spogląda itp. na coś jakimś **okiem**, np. nieprzychylnym lub złym, to...

bul-go-tać, -*cze* lub -*ce*, *gocz*. 1 Jeśli jakiś płyn **bulgocze**, to gotując się lub przelewając, wydaje charakterystyczny odgłos. *Na płycie stał bianiak z wodą, która bulgocząc wrzała... Grzeźli w błocie, słysząc przy każdym kroku bulgotanie w butach.* 2 Mówimy, że ktoś **bulgocze**, jeśli mówi coś niskim głosem i niezrozumiale, często w złości lub gniewie. *Jego twarz ożywiały skurcze gwałtownej mimiki, bulgotał, wybuchał skrzeczącym śmiechem.*

cyn-ko-wać, -*ku-je*. Jeśli ktoś **cynkuje** metalowy przedmiot, to powleka jego powierzchnię warstwą cynku. *Cynk stosuje się głównie do cynkowania wyrobów żelaznych oraz jako składnik stopów.*

po-plecz-nik, D-*ka*, Im M-*ni-cy*. Czyjś **poplecznik** to ktoś, kto popiera tę osobę, często stronnictwo. *Teki ministerialne rozdzielił między swych krewnych i popleczników.*

a-de-k-wat-ny, -*ni*. Coś, co jest **adekwatne** do czegoś innego, jest odpowiednie do tego lub zgodne z tym. Słowo książkowe. *Zaleca się dobieranie środków adekwatnych do założonego celu... ...pojęcia nie mające adekwatnych określeń w naszym języku.*

Numery znaczeń, a ściślej biorąc jednostek leksykalnych. Oprócz punktów głównych: 1, 2, 3 itd. stosuje się podpunkty, np. 1.1, 1.2, 1.3 — najczęściej wtedy, gdy opisywane jednostki są bliskie znaczeniowo, a ich definicje mają wspólny początek, a także wtedy, gdy pewien ciąg jednostek jest poprzedzony wspólnym dla nich komentarzem.

Kolejność znaczeń jest omówiona na str. XIX.

Definicje: pełnozdaniove, zwykle ujmujące definiowaną jednostkę w jej naturalnym kontekście. Zob. szczegóły na str. XIX–XXIV.

Jednostka leksykalna, czyli przedmiot definicji, jest wyróżniona przez pogrubienie.

za-my-ś-lo-ny, *-le-ni*. Ktoś, kto jest **zamysłony**, zamyslił się. *Polubił tego małowównego, wiecznie zamysłonego chłopca... Szedł zamysłony, z opuszczoną głową.* ► Także o twarzy lub spojrzeniu takiej osoby. *Długo miałem w oczach jej zamysłoną twarz... ..jej dalekie i zamysłone oczy.*

bach to nazwa dźwięku, jaki słyszymy, gdy ktoś lub coś uderza w jakąś rzecz z głuchym odgłosem. *Ruszył do przodu i raptem — bach! — spadł ze schodów.* ► Używane czasownikowo. *Wazon bach na dywan.*

dres, D-*su*, Ms-*sie*, lm M-*sy*. **Dres** to strój składający się z bluzy i długich spodni, noszony zwłaszcza przez sportowców na treningach. *Wciągnął spodnie od dresu.* ► Liczba mnoga używana jest też w funkcji liczby pojedynczej. *Biegała w kolorowych dresach.*

abo-mi-na-cja, D-*cji*. **Abominacja** to silne uczucie niechęci do kogoś lub czegoś, graniczące z obrzydzeniem. Słowo książkowe. *Miał on do rządów silnej ręki wyjątkową abominację.*

bam-bu-ko. Mówimy, że ktoś **zrobił** kogoś **w bambuko**, jeśli oszukał go i ośmieszył przy tym. Wyrażenie potoczne. *Głupi byłem. Zrobiły mnie chamy w bambuko.*

flą-d-ra, D-*ry*, C-*rze*, lm D-*der*. ... 2 Mówimy **flądra** o kobiecie, która budzi w nas niechęć, zwykle z powodu swojego niechlujnego wyglądu. Słowo potoczne i obraźliwe.

pre-fiks, D-*su*, Ms-*sie*, lm M-*sy*. **Prefiks** to inaczej przedrostek. Termin gramatyczny. *...czasowniki z prefiksem na-*.

so-bek, D-*sob-ka*, lm M nmos *sob-ki*, mos *sob-ko-wie*. **Sobek** to ktoś, kto myśli tylko o sobie i kieruje się własną korzyścią. Słowo używane z dezaprobatą. *To sobek i cynik, obojętny na sprawy innych.*

Znaczenia pochodne: wprowadzane znakiem ►. Poprzedza on uwagę, która informuje o niewielkiej zmianie znaczenia lub o zmianie funkcji gramatycznej.

Kwalifikatory: informują o tym, kto, kiedy i po co używa danego wyrazu lub wyrażenia. Podobne informacje niekiedy podawane są też w definicjach. Zob. szczegóły na str. XXV–XXVII.

bez-kres-ny, *-ni*. **Bezkresne** obszary są tak wielkie, że zdają się nie mieć końca. Słowo książkowe. *Podróżowali po bezkresnych równinach Syberii... Kamienna pustynia, bezkresna, bezludna, martwa.*

nie-mo-żeb-ny, *-ni*. Słowa **niemożebny** używamy potocznie, aby podkreślić wielkość lub intensywność czegoś. *Jak zdrowko? — zawołał jeden z nich, przekrzykując niemożebny hałas.* ◇ **nie-mo-żeb-nie**. *Ależ tu niemożebnie śmierdzi... ..niemożebnie tanie jedzenie.*

Ca-nos-sa [kanɔssa], *D-sy*, *C-sie*. Mówimy, że ktoś **poszedł do Canossy**, jeśli przyznał się do błędu i wyraził z tego powodu skruchę. Wyrażenie książkowe. *Przysięgał, że nie pójdzie do Canossy, że nie da satysfakcji swojemu wrogowi.* (We wsi Canossa w północnych Włoszech król Henryk IV, późniejszy cesarz niemiecki, ukorzył się przed papieżem Grzegorzem VII w 1077 r.).

mar-so-wy, *-wi*. **Marsowa** mina, **marsowe** oblicze itp. są surowe i groźne. Słowo książkowe. *Blaski pełgały na marsowych obliczach Władysława rycerstwa.* (Od imienia Marsa, rzymskiego boga wojny).

ka-o-wiec, *D-ow-ca*, *Im M-ow-cy*. **Kaowiec** to osoba zatrudniona w instytucji kulturalno-oświatowej lub w ośrodku wczasowym, zajmująca się organizowaniem zabaw, konkursów, wycieczek itp. (Od przymiotnika: kulturalno-oświatowy).

ab ovo. Jeśli ktoś zaczyna **ab ovo**, to zaczyna mówić o czymś od samego początku. Wyrażenie książkowe. (Po łacinie dosłownie: od jaja).

dżez. Zob. **jazz**.

jazz [dżɛz], *D-zu*, *Ms-zie*, rzadziej **dżez**, *D-zu*, *Ms-zie*. **Jazz** to...

da-ro-wać, *-ru-je* — **da-ro-wy-wać**, *-ro-wu-je*. Jeśli **darowaliśmy** komuś coś, to... **da-ro-wi-z-na**, *D-ny*, *C-wi-ż-nie*. **Darowizna** to... **da-ro-wy-wać**. Zob. **darować**.

Przykłady: zazwyczaj autentyczne, z korpusu, albo oparte na autentycznych. Kolejne przykłady są rozdzielane wielokropkiem. Jeśli przykład nie jest zdaniem ani jego równoważnikiem, ma również wielokropki na początku.

Informacje o pochodzeniu wyrazu lub wyrażenia: podawane w formie nawiasowej uwagi na końcu artykułu hasłowego lub na końcu opisu danej jednostki leksykalnej. Przytaczane są tylko tam, gdzie — jak się zdaje — mogą pomóc w zrozumieniu danego wyrazu lub wyrażenia albo w zapamiętaniu sposobu jego użycia.

Odsyłacze do innych haseł. Wyrazy rzadsze lub nacechowane są odsyłane do częstszych lub mniej nacechowanych. Wyraz odesłany jest powtórzony jako wariant w miejscu, do którego prowadzi odsyłacz. W definicji zwykle wariantu już nie powtarzamy, ale niekiedy przytaczamy go w przykładach.

Drugi człon pary aspektowej jest odsyłany do pierwszego członu, jeśli występuje między nimi co najmniej jedno inne hasło.

do-ka-zać, *·że* — **do-ka-zy-wać**, *·zu-je*. **1** Jeśli ktoś **dokazał** czegoś, co było trudne, to osiągnął to. *W końcu dokazał tego, że zdobył całkowite zaufanie swoich przełożonych... W obliczu niebezpieczeństwa potrafił dokazywać cudów męstwa.*
2 Zob. też **dokazywać**.

do-ka-zy-wać, *·zu-je*. **1** Jeśli ktoś **dokazuje**, to bawi się wesoło, często hałaśliwie. *Nie może wyobrazić sobie waszego domu bez dokazujących i rozkrzyczanych dzieciaków... Dokazywali z dziewczętami, które piszczały wielebogłosem, aż na ulicy było słychać.*
2 Zob. też **dokazać**.

cien-ki, *cien-cy*, *cień·szy*. **1** Coś, co jest **cienkie**,...
◊ **cien-ko**, *·niej*. *...cienko krojony chleb... Krem rozsmarować cienko i przykryć drugim plackiem.*
3 **Cienkie** ubranie jest... ◊ **cien-ko**, *·niej*. *Za cienko się ubrałeś na taki dzień.*
4 **Cienki** głos jest... ◊ **cien-ko**, *·niej*. *Kule gwizdały cienko.*
6 Coś, co jest **cienkie**, często jedzenie lub picie, jest... ◊ **cien-ko**, *·niej*. *U mnie wciąż cienko z forszą... Było już cienko z nim. Myśleliśmy, że umrze.*
7 Zob. też **cienko**.

cien-ko, *·niej*. **1** Mówimy, że ktoś **cienko przędzie** lub **cienko śpiewa**, jeśli jest w trudnej sytuacji materialnej. Wyrażenia potoczne. *Wiele knajpek splajtowało, a reszta cienko przędzie.*
2 Zob. też **cienki**.

przy-słu-ga, *D-gi*, *C-dze*. Jeśli zrobiliśmy komuś **przysługę**, to zrobiliśmy bezinteresownie coś, aby mu pomóc. *Wyświadczył mi pan ogromną przysługę... Chciałem podziękować za przyjacielską przysługę... ...przysługa oddana sąsiadowi.*
• **niedźwiedzia przysługa**: zob. **niedźwiedzi**.

Jeśli drugi człon pary aspektowej występuje też jako osobne hasło nieodsyłaczowe, to hasła te łączone są obustronnie odsyłaczami.

Jeśli podhasło derywowane w jednym hasle występuje też jako osobne hasło w słowniku, to hasła te łączone są obustronnie odsyłaczami.

Odsyłacze podawane są też w innych sytuacjach, w których wydaje się to pożyteczne.

Odsyłacze do związków frazeologicznych. Związek frazeologiczny na ogół objaśniany jest tylko raz — pod tym członem, który wydaje się najsilniej motywować jego formę i znaczenie. Od pozostałych członów podano odsyłacze. Zob. szczegóły na str. XXVIII–XXIX.

kop-nać, *-nie*. 1 Mówimy, że ktoś **kopnął się** gdzieś, jeśli pobiegł tam szybko. Słowo potoczne. *Zanim weszła, szybko kopnąłem się do sąsiada po płytę, o której przypomniałem sobie w ostatniej chwili.*

2 • **kopnąć w kalendarz**: zob. **kalendarz**

• **niech cię, go, to itp. gęś kopnie**: zob. **gęś**.

• Zob. też **kopać**.

kred-ka, *D-ki, C-ce, lm D-dek*. 1 **Kredka** to kolorowy ołówek, używany do rysowania, głównie przez dzieci. *Portret narysowany kredkami.* ◊ **kred-ko-wy**, *-wi*. ...*technika kredkowa i akwarelowa.*

• **Kredki świecowe** to tłuste, topliwe kredki zawierające wosk, owinięte w papier.

gó-ra, *D-ry, C-rze, lm D-gór...* 2 **Góra lodowa** to potężna bryła lodu oderwana od lodowca i unoszona przez fale morskie, tylko w małej części widoczna nad wodą. *„Titanic” zatonął po zderzeniu z górą lodową.* • Mówimy, że jakieś negatywne zjawisko jest **wierzchołkiem** lub **czubkiem góry lodowej**, jeśli jest widoczną częścią większej, a jeszcze nie ujawnionej całości. *Policja ujęła kilku przemytników, ale to dopiero wierzchołek góry lodowej.*

gło-wić, *-wi się, -wię się, -głów się*. Jeśli **głowimy się** nad jakimś problemem, to myślimy o nim intensywnie, poszukując rozwiązania. *Grono sędziów głowiło się nad wyborem laureatów... Eksperti gospodarczy głowią się, co zrobić, aby powstrzymać recesję... Czego on tam szuka? — głowił się chłopiec.*

CZ NDK
[[nad-N/PYT/
CYT]]

po-nu-ry, *-rzy*. 1 Ktoś, kto jest **ponury**, jest smutny lub wygląda tak, jakby był, i wywołuje w innych smutek. *Był zawsze ponury, nie uśmiechał się nigdy... Rano zwykle bywają wściekli i ponurzy.* ▶ Także o czymś charakterystycznym dla takiej osoby. ...*ponure spojrzenie.*

PRZ ST
=pośepny
≠wesoły

stru-gać, *-ga*. 1 Jeśli ktoś **struga** kawałek drewna, to ostrym narzędziem ścina z niego podłużne wióry, aby wygładzić jego powierzchnię lub nadać mu jakiś kształt. *Zapałał lampę naftową i strugał ołówek potężnym nożem... ...kozik do strugania drewna.*

CZ PCH NDK
[E]
>ostrugać

2 Jeśli ktoś **struga** coś, to robi to z kawałka drewna, strugając go. *Siedział przed chatupą i strugał grabie z pięknego jesionu... Ojciec strugał dla nas koniki i inne zabawki.*

CZ PCH NDK
[B+{Z-D}]
>wystrugać

Znak • używany jest nie tylko w odsyłaczach do związków frazeologicznych. Poprzedza on też odsyłacze do innych haseł, jeśli występują one po odsyłaczach do związków frazeologicznych.

Znak • często poprzedza wyrażenia rzeczownikowe, których zakres mieści się w zakresie objaśnionego wyżej rzeczownika i które mogą być skrócone do tego rzeczownika, jeśli kontekst nie pozostawia wątpliwości, o co chodzi. Ze względu na swą skracalność wyrażenia te bywają ilustrowane przykładami, w których występuje tylko nadrzędny rzeczownik.

Znak • może też poprzedzać inne wyrażenia znaczeniowo bliskie objaśnionym wyżej wyrazom lub wyrażeniom.

Przypisy na marginesie: zawierają opis gramatyczny danej jednostki leksykalnej. Zob. szczegóły na str. XXX–XXXIII.

Na marginesie podaje się też synonimy danej jednostki (po znaku =) i antonimy, czyli wyrazy o przeciwnym znaczeniu (po znaku ≠). Zob. szczegóły na str. XXIX

Przy czasowniku niedokonanym w przypisie może być wymieniony jego dokonany odpowiednik przedrostkowy o tym samym znaczeniu. Zob. szczegóły na str. XXIX.